

curſu, vel navis retardetur, ut de aliis, quae Oppianus ponit, taceam. Quantum ad *Generationem*, ſponte ſine coitu ex imbribus ſpumefcente mari naſci; alias e limo putrefcente ſcilicet et ipſo, vel quicquid in fundo collectitium eſt oriri, prodidit Oppianus. Nec aliter Ariſtoteles, illud ſi excipias, quod quandam e piſcibus oriri addit. Nam apud eum *ἐκ τῆς ἀμμώδους γῆς* ſeu ex ſabulone, id quod Apuae ſpumam vocant, prodire legimus. Argumentum ortus, quod frigidis temporibus non capiuntur; et traheis ſculpta humo, ſaepe numero et copioſiores et praetantiores ſint praedae. Oriuntur autem opacis tepidiſque locis, *ὅταν εὐήμεριος γενομένης ἀναθερμαίνεται ἡ γῆ*, cum clementia terra concaleſcit, veluti in Athenienſis agri Salamine, ad The-

miſtocleum, et in Marathone. Ejusmodi omnes ſunt, ut neque gradeſcant, neque generent, neque diu durare queant, priore turba abolita altera ſuccreſcit. In nullo apud Athenienſes patinarum honore erant, ſi Chryſippo apud Athenaeum credimus, forte ob copiam. Archeſtratus *μίνθας* ſeu oleti inſtar aſpernabatur. In mediterraneis expetebantur, inde pinguium Athenis nomen. Nicomedes eorum deſiderio flagrans, cum haberi non poſſent, figuris ex rapis foeminis ad earundem ſpeciem ab Apitio diſſectis, ex oleo coctis, et ſale atque papavere conditis, ventrem explevit, referente Suida. Apparatum apud Aldrovandum vide. De caetero humidum et flatulentum alimentum praebent. Diphilus gravis et diſſicilis coctionis eſſe putabat.

ARTICVLVS XVII.

De Apuis in ſpecie, et in primis Vera, Phalerica, Membrade, Cobite, et Hepteto.

TAB. XIX. Genera Apuarum praeterito recensuimus articulo.

12. 13. 14. 15. 16. *Aldrovand. de Piſcibus l. 2. c. 29. 30. 31. 32.* Prima eſt APVA VERA, cui, quae generatim de Apuis dicta ſunt, in primis conveniunt, quam Graeci proprie *ἀφρὸν*, Athenaeus *ἀφρίτιν*, aliqui *ἀφρύν* a ſpuma nuncupant. Suidae *ἀφρὺν ἢ προσηγμένη*, quaſi nullis orta parentibus dicitur. Piſciculus eſt vix auricularis digiti longitudinem adaequans, oculis nigricantibus. Duo ejus genera. *Album* in Hollandia frequentius; et rubicundum, *Aphyia* Triglitis Bellonio.

Altera eſt APHYA PHALERICA, vel ab Atticae portu, qui Phalereus appellabatur; vel *ἀπὸ τῶν φαληρῶν* (alba haec eſt et ſpumea Graecis) ita dicta. Sardinis eſt ſimilis, minor, tenuior. Squammas in mari habet, ſed ſtatim excidunt remanentibus earum veſtigiis, et iis quae ventrem firmant. Adeo eſt mollis et pinguis, ut ſi aliquando digitis tractetur, liqueſcat; aut ſi magna copia in navicula vehatur, ſupernatans oleum piſcatores colligant. Vidit Rondeletius unius diei capturam, quinquaginta

coronatis aureis venditam. Erat apud veteres in pretio, ſi Polluci credendum.

Tertia eſt MEMBRAS. Has Phrynichus apud Athenaeum *βεβραδάς*, Epicharmus et Sophron *βεβεραδόνας*, Attici *μεμβραδάς*, Trallianus *μεμβριδια* appellare videtur. Ariſtoteles *Ἀφύα ΦαλERICA* naſci author eſt; *Ἀφύα* ex *Aphyia* Phalerica naſci author eſt; et inter *μονίμους* piſces, id eſt haud migrare ſolitos, recenset. Cum vero Phrynichus *χερσοκεφάλους* cognominet, ac Ariſtophanes *πολιόγρωτας*, id eſt, cano corpore, Rondeletius eos piſciculos eſſe conjicit, qui Gallis *Celerias* vocantur. Sunt corpore admodum candido, capite auri colorem aemulante, Sardinis valde ſimiles. Coquuntur ex praecepto Dorionis, mutilato capite, ſi corpulentiores fuerint, et lotae ſale minuto et aqua. Contemptos fuiſſe Antiphanes oſtendit.

Quarta eſt APHYA COBITES, *κωβίτις* Graecis, Theodoro Gobionaria. Putatur ab ignobili quodam et terram ſubiente Gobio procreari. Rondeletio eſt ille, quem Galli *Logis de mer*, ad differentiam fluviatilis vocant.